هرکس به صورتی نامشخص کشته شود یا با سنگ یا شلاقی کشته شود که دو گروه به سوی هم پرت می کنند، دیه ی آن دیه ی قتل خطا می باشد؛ و هرکس عمدا کسی را بکشد، قصاص می شود؛ و هرکس بین قاتل و قصاص قرار بگیرد، لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم به دنبال اوست.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «مَنْ قَتَلَ فِي عِمِّيَّا، أَوْ رِمِّيَّا يَكُونُ بَيْنَهُمْ بِحَجَرٍ، أَوْ بِسَوْطٍ، فَعَقْلُهُ عَقْلُ خَطَإٍ، وَمَنْ قَتَلَ عَمْدًا فَقَوَدُ يَدَيْهِ، فَمَنْ حَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ، وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ»: «هرکس به صورتی نامشخص کشته شود یا با سنگ یا شلاقی کشته شود که دو گروه به سوی هم پرت می کنند، دیه ی آن دیه ی قتل خطا می باشد؛ و هرکس عمدا کسی را بکشد، قصاص می شود؛ و هرکس بین قاتل و قصاص قرار بگیرد، لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم به دنبال اوست».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود]

حدیث مذکور بیانگر این مساله است که هرکسی در بین قومی کشته شود که با هم زد و خورد دارند و چیزهایی را به سوی هم پرتاب می کنند یا در حالتی نا مشخص کشته شود و سبب کشته شدن وی پوشیده و نا معلوم باشد و قاتل وی مشخص نباشد، قتل وی قتل خطا محسوب می گردد؛ و دیه ی وی دیه ی خطا و از بیت المال مسلمانان پرداخت می شود. و هرکس عمدا کسی را بکشد، قصاص می شود. و هرکس بین قاتل و قصاص قرار بگیرد و اولیای مقتول را بعد از طلب قصاص، از کشتن قاتل باز دارد، خود را در معرض لعنت الله قرار می دهد و به خاطر جرم بزرگش هیچ توبه و عمل فرض و نفلی از وی قبول نمی شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58202